

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bibliotheca Scriptorvm Sacri Ordinis Cisterciensis Elogiis Plvrimorvm Maxime Illvstrivm Adornata

Visch, Charles de

Coloniæ Agrippinæ, 1656

Author.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38433

rerum opifice actionis virtutem habet, propter finem, &c. Prodierunt Parisijs anno 1511. apud Magistrum Bertholdum Rembolt, & Ioannem Waterloes. Obijt autem Ioannes noster, anno 1522.

Ex bibliotheca Philippi Seguini.

Ioannes Car. anuel Lobkovitz, anno 1606. nobili apud Hispanos familia, Madriti natus, religiosa tamen professione Belgâ, monachus cœnobij nostri de Dunis: Iuuenis adhuc (in Hispania) *Tabulas motuum caelestium, & Ephemerides composuit.*

Addidit & librum, cui epigraphæ: *Mundus idem, non idem*: in quo demonstrat, posse terram, imò & singulos planetas quiescere, omnibus phænomenis atque mensuris conseruatis. Scripsit &

Vraniam recti lineam, planetas crucifigit, demonstrat eos non circulos, sed rectas orthogonales describere suis proprijs motibus.

His omnibus in Hispania editis, Belgium lustrat, Ioannem mox Trithemium Spanheimensem Antistitem, à Njromantiæ nota (velit nolit Zoilus) demonstratiuè vindicat, editis (ex Alnensis monasterii Bibliotheca) eiusdem *Stenographicis libris, vnâ cum clauibus, seu regulis, quibus conuersionum mysteria in ijs contenta, commode referari possunt.* In concionibus tantâ pollet efficacia, vt quamprimum Emanuel Portugaliæ Princeps, ac paulò post Serenissimus Ferdinandus Hispaniarum Infans, ac Belgij Gubernator, à sacris illum sibi voluerit esse concionibus. Verum ille, aulicorum vitæ, quietem monasticæ solitudinis præferens, Dunense accedens cœnobium (Brugis recentè translatum, piaque monachorum conuersione celeberrimum, monastica ibidem vota sua, Cisterciensium more, firmavit.

Vndè Louanium directus, ingenij ac eruditionis suæ tale ibidem specimè edidit, vt anno

1638. cum totius Vniuersitatis applausu, S. Theologiæ Doctorali Laurea insignitus fuerit. Vir est, siue ingenium, siue memoriâ, siue denique doctrinam spectes, omni maior encomio, de quo plura scriberem, nisi domesticus esset, & veritate offendere vereretur. Erunt alij, qui pleniore calamo, & eloquentia vberiore, in veraseius laudes excurrerent. Vnicum hic addam testimonium, quod eidem perhibet doctissimus & clarissimus Eiycius Puteanus, Belgij nostri singulare decus, in censura libri ipsius Caramuëlis, de Iure Regis Hispaniæ in regnum Portugaliæ; quæ eidem libro præfixa, hæc (inter alia) habet, librum hunc conscriptum esse à *Viro si ingenium, doctrinam, eloquentiam spectes, magno, eximio, ac planè diuino.* Quod testimonium non parum confirmatur auctoritate Reuerendi adm. & Eximii viri Ioannis d'Etpiers, S. Theol. Doctoris &c. qui in suo Stenographiæ specimine, de Caramuele nostro agens, eundem vocat *secundissimam Dei vineam, Vrum doctrina soliditate, & librorum copia celeberrimum, &c.*

Scripsit, ediditq; plurima Dominus Caramuelius, in omni prorsus facultate, in tantum, vt iure merito, cum *Magno Alano nostro de Insulâ* Doctoris Vniuersalis cognomine compellati posse videatur. Seriem seu Catalogum omnium operum suorum ipsemet conscripsit & publicauit Francofurti, subiungendum Theologiæ suæ fundamentali; quem & nos hic etiam ad verbum exhibebimus.

AUTHOR.

Multos Libros & varios diuerso typo & forma, prout tempora tulerunt, edidit. Multa scripsit, quæ nondum lucem vident; & posse prodesse, videntur. Nouam omnium editionem exorno; & ne Libros separari contingat, magna illos arte & studio concatenabo; ita vt posteriores frequenter Lectorem ad priores remittant.

remittant, isti iterum ad illos reducant; ve omnibus censatur carere, qui caret aliquo. Claritati eos majoris gratia ad novem Classes redigo, & novem Cursus (I. Liberalem, II. Mathematicum, III. Musicum, IV. Chirographicum, V. Philosophicum, VI. Theologicum Scholasticum, VII. Moralem Philosophicum, VIII. Moralem Theologicum, & IX. Scripturarium) instituo: & singulos ob oculos pono.

CURSUS
LIBERALIS.

OMnes artes complectitur, quas ingenitas vocamus, omnes Inertias aut Artes malas expugnat; Inter eximias precipue judicantur.

Orthologia. De variâ pronuntiatione litterarum, ubi multis consulis nationibus, multis ætatibus plurima curiosa expenduntur.

Orthographia. De variis figuris litterarum, quæ in Orbe terrarum hodie apud varias nationes sunt in usu.

Polygraphia. De transfiguratione litterarum. & earumdem potestate fecerit. Est Liber tum me necessarius Principibus, & ciphras multas & valde curiosas & securas complectitur.

Steganographia. Est scientia Polygraphiâ nobilior, & ita secretiorem scribendi methodum promovet, ut ubi maxime secretum est, nulla ibi videatur suspicio secreti subesse. Hâc arte, ut de rebus arcanis amicos admoneamus, quâcumque Ciceronis aut alterius Authoris Epistolam ad quemcumque mittimus, intelligimur; illi ad nos aut eandem, aut aliam remittunt, & intelliguntur. Hâc arte ad integrum Senatum unicam Epistolam scribere possumus, in qua singuli diversa, quæ voverimus, exacte capiant, & tamen non se intelligant mutuo.

Mirabilis olim fuit Joannis Trithemij Abbatris in ciphris inveniendis felicitas, & æquè

mira illius ævi ignorantia; condemnatur enim, à multis, à quibus intellectus non fuit. Hoc fuit ætatis ptilcæ ingenium: hoc est nostræ; pauca legere, pauciora intelligere, omnia aut ferè damnare. Ac ante annos viginti strinxi calamum, & Trithemium tutatus, Steganographiam, non jam inertiam nigromanticam, sed ingenuam & liberalem artem esse ostendi. Hanc nunc Apollysin multum auctam exhibeo, & mirabilia arcana in genere literario produco.

Notaria Ars. Quantum distat Notæ à Litteris explicat. Ponit Notas artificiosas, quibus quis uti possit, uruno solo caractere quâcumque dictionem scribat. Hic scribendi modus adhuc est in usu apud Sinas, quorum omnes facultates & Scientiæ videntur esse Abebedariæ, & in Regione illa doctissimi, qui melius scribunt aut legunt. Posset ad methodum & regulas reduci hæc facultas, & tunc non deberet contemni. Dum tu alias notas breviores & meliores efformas, meis inventis fruerere, & omnia calamo, qui linguâ sit velocior, scribes.

Grammatica Hispanica. Ostendit Hispanorum Idioma frustra hucusque ad Latini leges coactum, aliter doceri debuisse. Multa hinc Germanus, Belga, Gallus, Italus, multa alii, unde possint propriæ Linguæ Institutiones reformare.

Grammatica Latina. Hanc scripsi pueris nostris condolens septem aut novem etiam annorum dispendio condemnatis. Puto formam totius Linguæ Latinæ à clari ingenii juvene posse horâ intelligi, & mense addisci, si istæ novæ Institutiones admittantur. Puro materiam facilius acquirendam, si etiam arte tradatur.

Hispanus sum, & quia Hispanis scribo Linguam Hispanam Latinæ seu Romanæ anteposui, non ut de alterius utrius excellentiâ & primatu contenderem (de hoc enim alibi) sed, ut ordinem doctrinalem sequutus, eum qui maternam